ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-539/08,

Etimine SA, με έδρα το Bettembourg (Λουξεμβούργο),

και

AB Etiproducts Oy, με έδρα το Espoo (Φινλανδία),

εκπροσωπούμενες από τους C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από την

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Borax Europe Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον K. Nordlander, δικηγόρο, και τον S. Kinsella, solicitor,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους P. Oliver και D. Kukovec,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Βασίλειο της Δανίας, εκπροσωπούμενο από την B. Weis Fogh,

παρεμβαίνον,

με αντικείμενο αίτηση εν μέρει ακυρώσεως, αφενός, της οδηγίας 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 246, σ. 1), και, αφετέρου, του κανονισμού (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων (ΕΕ L 235, σ. 1), στον βαθμό που οι πράξεις αυτές τροποποιούν την ταξινόμηση ορισμένων βορικών αλάτων,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, J. Azizi (εισηγητή), A. W. H. Meij, M. Βηλαρά, N. J. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen και K. O'Higgins, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες, Etimine SA και AB Etiproducts Oy, αμφισβητούν τη νομιμότητα της ταξινόμησης ορισμένων βορικών αλάτων ως

επικινδύνων ουσιών (στο εξής: προσβαλλόμενες ταξινομήσεις) που περιελήφθησαν, αρχικώς, στο παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25), και στη συνέχεια στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ L 353, σ. 1).

2 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις θεσπίστηκαν με την οδηγία 2008/58/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 2008, για τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, για 30ή φορά, της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 246, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη οδηγία), και επαναλήφθηκαν, με ισχύ από τις 25 Σεπτεμβρίου 2009, στον κανονισμό (ΕΚ) 790/2009 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2009, περί τροποποίησης, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, του κανονισμού 1272/2008 (ΕΕ L 235, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) (στο εξής, και οι δύο μαζί: προσβαλλόμενες πράξεις).

Το νομικό πλαίσιο

Διατάξεις των Συνθηκών ΕΚ και ΛΕΕ

3 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται με τις ίδιες προϋποθέσεις να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων

που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.»

Οδηγία 67/548

5 Η οδηγία 67/548, όπως έχει τροποποιηθεί ιδίως από την οδηγία 92/32/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 1992, για την έβδομη τροποποίηση της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 154, σ. 1), και από την οδηγία 2006/121/ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ με σκοπό την προσαρμογή της στον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΕ L 396, σ. 850), θεσπίζει τους κανόνες για την εμπορία ορισμένων «ουσιών», οι οποίες ορίζονται ως «τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους σε φυσική κατάσταση ή όπως παράγονται από οποιαδήποτε παραγωγική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων όλων των προσθέτων που απαιτούνται για τη σταθερότητα του προϊόντος και όλων των προσμίξεων που δημιουργούνται κατά τη διαδικασία αυτή, εκτός από οποιονδήποτε διαλύτη που μπορεί να διαχωριστεί χωρίς να θίξει τη σταθερότητα της ουσίας ούτε να τροποποιήσει τη σύνθεσή της».

6 Προς τούτο, η οδηγία 67/548 προβαίνει, σύμφωνα με το άρθρο της 4, παράγραφος 1, σε ταξινόμηση των ουσιών αναλόγως των εγγενών τους ιδιοτήτων στις κατηγορίες του άρθρου 2, παράγραφος 2. Η ταξινόμηση μιας ουσίας ως «επικίνδυνης» στο παράρτημα Ι της οδηγίας αυτής επιβάλλει, ως προϋπόθεση για τη διάθεσή της στο εμπόριο, την επικόλληση στη συσκευασία της υποχρεωτικής σήμανσης στην οποία περιλαμβάνονται ιδίως τα σύμβολα για τους κινδύνους κατά τη χρήση της ουσίας και τυποποιημένες φράσεις με τις οποίες υποδηλώνονται, αφενός, οι ιδιαίτεροι κίνδυνοι τους οποίους συνεπάγεται η χρήση της ουσίας και, αφετέρου, οδηγίες ασφαλούς χρήσης της.

7 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 67/548, όπως ίσχυε πριν τη θέσπιση του άρθρου 55, παράγραφος 2, του κανονισμού 1272/2008:

«Το παράρτημα Ι περιέχει τον κατάλογο των ουσιών ταξινομημένων σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 μαζί με την εναρμονισμένη τους ταξινόμηση και επισήμανση. Η απόφαση για την καταχώριση μιας ουσίας στο παράρτημα Ι μαζί με την εναρμονισμένη της ταξινόμηση και επισήμανση λαμβάνεται με τη διαδικασία του άρθρου 29 [της εν λόγω οδηγίας].»

8 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 67/548 προβλέπει ότι «[ο]ι γενικές αρχές ταξινόμησης και επισήμανσης των ουσιών και παρασκευασμάτων εφαρμόζονται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος VI, εκτός αν, σε ειδικές οδηγίες, προβλέπονται αντίθετες απαιτήσεις σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα».

9 Το σημείο 1.2 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548 ορίζει:

«Το παρόν παράρτημα καθορίζει τις γενικές αρχές που διέπουν την ταξινόμηση και επισήμανση των ουσιών και των παρασκευασμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας […]

Απευθύνεται σε όλους όσους ασχολούνται [παρασκευαστές, εισαγωγείς, εθνικές αρχές] με μεθόδους ταξινόμησης και επισήμανσης των επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων.»

10 Το σημείο 4.1.2 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548 προβλέπει:

«Εάν ένας παρασκευαστής, διανομέας ή εισαγωγέας διαθέτει πληροφορίες που δείχνουν ότι μια ουσία θα πρέπει να ταξινομηθεί και να επισημανθεί σύμφωνα με τα κριτήρια που δίδονται στα σημεία 4.2.1, 4.2.2 ή 4.2.3 θα επισημαίνει προσωρινά την ουσία σύμφωνα με αυτά τα κριτήρια, με βάση την αξιολόγηση των στοιχείων από ένα αρμόδιο άτομο.»

11 Κατά το σημείο 4.1.3, του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, «[ο] παρασκευαστής, διανομέας ή εισαγωγέας υποβάλλει, το ταχύτερο δυνατό, έγγραφο που συνοψίζει όλες τις σχετικές πληροφορίες σε ένα κράτος μέλος στο οποίο η ουσία έχει κυκλοφορήσει στην αγορά».

12 Στο σημείο 4.1.4 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, διευκρινίζονται τα εξής:

«Επιπλέον, ο παρασκευαστής, διανομέας ή εισαγωγέας, που διαθέτει νέα σχετικά δεδομένα για την ταξινόμηση και επισήμανση μιας ουσίας σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στα σημεία 4.2.1, 4.2.2 ή 4.2.3 πρέπει να υποβάλλει τα δεδομένα αυτά, το ταχύτερο δυνατό, σε ένα κράτος μέλος στο οποίο η ουσία έχει κυκλοφορήσει στην αγορά.»

13 Το σημείο 4.1.5 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548 έχει ως εξής:

«Για να επιτευχθεί το ταχύτερο δυνατό εναρμονισμένη ταξινόμηση στην Κοινότητα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 28 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη τα οποία διαθέτουν πληροφορίες που δικαιολογούν την ταξινόμηση μιας ουσίας σε μία από αυτές τις κατηγορίες, είτε έχουν υποβληθεί από τον παρασκευαστή είτε όχι, πρέπει να διαβιβάζουν στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό τις πληροφορίες αυτές μαζί με προτάσεις για ταξινόμηση και επισήμανση.

Η Επιτροπή θα διαβιβάζει προς τα άλλα κράτη μέλη τις προτάσεις που λαμβάνει για ταξινόμηση και επισήμανση. Οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να απευθύνεται στην Επιτροπή για να λάβει γνώση των πληροφοριών που υποβλήθηκαν.

[…]»

Διαδικασία προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548

14 Βάσει του άρθρου 28 της οδηγίας 67/548, οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των παραρτημάτων της στην τεχνική πρόοδο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου της 29. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23), σε συνδυασμό με το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) 807/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, περί προσαρμογής προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ των διατάξεων των σχετικών με τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, οι οποίες προβλέπονται από πράξεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία διαβούλευσης (ομοφωνία) (ΕΕ L 122, σ. 36), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής. Το άρθρο 5, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής προβλέπει αντιθέτως ότι, όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της εν λόγω επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Μερική κατάργηση, τροποποίηση και αντικατάσταση της οδηγίας 67/548 από τον κανονισμό 1272/2008

15 Με ισχύ από τις 20 Ιανουαρίου 2009, η οδηγία 67/548 καταργήθηκε, τροποποιήθηκε και αντικαταστάθηκε εν μέρει από τον κανονισμό 1272/2008. Ο κανονισμός αυτός αποσκοπεί, ιδίως, στην εφαρμογή του συστήματος οικουμενικής εναρμόνισης για την ταξινόμηση και επισήμανση των χημικών ουσιών, όπως αυτή αναπτύχθηκε στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών (αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 8 του κανονισμού 1272/2008).

16 Ενώ το άρθρο 55, παράγραφος 11, του κανονισμού 1272/2008 ορίζει ότι «[τ]ο παράρτημα I [της οδηγίας 67/548] διαγράφεται», το παράρτημα VI του εν λόγω κανονισμού δεν περιείχε, κατά τη στιγμή της ενάρξεως ισχύος του, τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, η διαδικασία εκδόσεως των οποίων είχε καθυστερήσει σημαντικά, αλλά μόνον τις ταξινομήσεις που προστέθηκαν στο πλαίσιο των προηγούμενων προσαρμογών στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προβλέπει η οδηγία 2004/73/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εικοστή ένατη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (ΕΕ L 152, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 2004, L 216, σ. 3).

17 Συναφώς, η αιτιολογική σκέψη 53 του κανονισμού 1272/2008 ορίζει τα εξής:

«Προκειμένου να ληφθούν πλήρως υπόψη οι εργασίες και η πείρα που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της οδηγίας 67/548 […], συμπεριλαμβανομένων της ταξινόμησης και της επισήμανσης των συγκεκριμένων ουσιών που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548 […], όλες οι υπάρχουσες εναρμονισμένες ταξινομήσεις θα πρέπει να μετατραπούν σε νέες εναρμονισμένες ταξινομήσεις χρησιμοποιώντας τα νέα κριτήρια. Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού αναβάλλεται και στη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, για την ταξινόμηση των ουσιών και των μειγμάτων ισχύουν οι εναρμονισμένες ταξινομήσεις σύμφωνα με τα κριτήρια της οδηγίας 67/548 […], όλες οι υπάρχουσες εναρμονισμένες ταξινομήσεις θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθούν αμετάβλητες σε παράρτημα του παρόντος κανονισμού. Κατά την υπαγωγή όλων των μελλοντικών εναρμονίσεων της ταξινόμησης στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να αποφεύγονται ασυνέπειες στις εναρμονισμένες ταξινομήσεις της ίδιας ουσίας βάσει των υφιστάμενων και των νέων κριτηρίων.»

18 Το άρθρο 36 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Εναρμόνιση της ταξινόμησης και της επισήμανσης των ουσιών», προβλέπει μεταξύ άλλων:

«1. Μια ουσία που ανταποκρίνεται στα κριτήρια του παραρτήματος Ι για τα ακόλουθα υπόκειται, κανονικά, σε εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση σύμφωνα με το άρθρο 37:

α) ευαισθητοποίηση του αναπνευστικού, κατηγορία 1 (παράρτημα Ι τμήμα 3.4) ·

β) μεταλλαξιγένεση γεννητικών κυττάρων, κατηγορία 1 Α, 1 Β ή 2 (παράρτημα Ι τμήμα 3.5) ·

γ) καρκινογένεση, κατηγορία 1 Α, 1 Β ή 2 (παράρτημα Ι τμήμα 3.6) ·

δ) τοξικότητα στην αναπαραγωγή, κατηγορία 1 Α, 1 Β ή 2 (παράρτημα Ι τμήμα 3.7).

[…]»

19 Βάσει του άρθρου 37 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Διαδικασία εναρμόνισης της ταξινόμησης και της επισήμανσης ουσιών»:

«1. Μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να υποβάλλει στον Οργανισμό πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης ουσιών και, ανάλογα με την περίπτωση, ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m, ή πρόταση για την αναθεώρησή τους.

[…]

2. Ο παρασκευαστής, εισαγωγέας ή μεταγενέστερος χρήστης μιας ουσίας μπορεί να υποβάλλει στον Οργανισμό πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης της εν λόγω ουσίας και, ανάλογα με την περίπτωση, ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει εγγραφή στο μέρος 3 του παραρτήματος VI για την ουσία αυτή σε σχέση με την τάξη κινδύνου ή τη διαφοροποίηση που καλύπτεται από την εν λόγω πρόταση.

[…]

4. Η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του Οργανισμού που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 εγκρίνει γνώμη σχετικά με οιαδήποτε πρόταση που υποβάλλεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 εντός 18 μηνών από την παραλαβή της πρότασης, δίνοντας στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να διατυπώσουν σχόλια. Ο Οργανισμός διαβιβάζει τις γνωμοδοτήσεις αυτές και τα τυχόν σχόλια στην Επιτροπή.

5. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι η εναρμόνιση της ταξινόμησης και της επισήμανσης της συγκεκριμένης ουσίας είναι κατάλληλη, υποβάλλει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σχέδιο απόφασης για την εγγραφή της εν λόγω ουσίας μαζί με τα σχετικά στοιχεία ταξινόμησης και επισήμανσης στον πίνακα 3.1 του μέρους 3 του παραρτήματος Ι και, ανάλογα με την περίπτωση, τα ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m.

Αντίστοιχη εγγραφή περιλαμβάνεται στον πίνακα 3.2 του μέρους 3 του παραρτήματος VI με βάση τις ίδιες προϋποθέσεις έως τις 31 Μαΐου 2015.

Το μέτρο αυτό, που αποσκοπεί σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζεται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3. […]

6. Οι παρασκευαστές, εισαγωγείς ή μεταγενέστεροι χρήστες που διαθέτουν νέες πληροφορίες οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε μεταβολή των στοιχείων εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης μιας ουσίας στο μέρος 3 του παραρτήματος VI υποβάλλουν πρόταση […] στην αρμόδια αρχή ενός από τα κράτη μέλη στην αγορά των οποίων διατίθεται η ουσία.»

20 Κατά το άρθρο 53 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Προσαρμογές στην τεχνική πρόοδο»:

«1. Η Επιτροπή μπορεί να διευθετεί και να προσαρμόζει στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο […] τα παραρτήματα Ι έως VII, λαμβάνοντας επίσης δεόντως υπόψη την περαιτέρω εξέλιξη του [Παγκόσμια Εναρμονισμένου Συστήματος Ταξινόμησης και Επισήμανσης των Χημικών Ουσιών…]. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση

μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3 […]».

21 Κατά το άρθρο 54 του κανονισμού 1272/2008, με τίτλο «Διαδικασία επιτροπής»:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που έχει συσταθεί από το άρθρο 133 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006.

[…]

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468[…], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

[…]»

22 Το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 2006/512/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ L 200, σ. 11), ρυθμίζει την «κανονιστική διαδικασία με έλεγχο», στο πλαίσιο της οποίας, βάσει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, «[η] Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής». Κατά το άρθρο 5α, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως, όταν τα σχεδιαζόμενα από την Επιτροπή μέτρα συνάδουν προς τη γνώμη της επιτροπής, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση το σχέδιο μέτρων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προς έλεγχο και μπορεί να τα εκδώσει μόνον εάν, μετά την παρέλευση τριών μηνών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν έχουν αντιταχθεί στο εν λόγω σχέδιο. Το άρθρο 5α, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι, όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν συνάδουν προς τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση

στο Συμβούλιο πρόταση για τα ληπτέα μέτρα, την οποία διαβιβάζει ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 και κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006

23 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 84, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, προβλέπει, σύμφωνα με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του, τον καταμερισμό και τον συντονισμό των καθηκόντων μεταξύ των κρατών μελών, της Επιτροπής και των βιομηχάνων στον τομέα της εκτίμησης των κινδύνων που ενέχουν οι παραγόμενες ουσίες, εισαγόμενες και /ή χρησιμοποιούμενες από τους εν λόγω βιομηχάνους. Έτσι, τα άρθρα 3 και 4 του εν λόγω κανονισμού προβλέπουν την υποχρέωση των παρασκευαστών και των εισαγωγέων των εν λόγω ουσιών να κοινοποιούν ορισμένα λυσιτελή στοιχεία αναλόγως του όγκου της παραγωγής και των εισαγωγών.

24 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 793/93, η Επιτροπή καταρτίζει πίνακες ουσιών που απαιτούν εκτίμηση των κινδύνων κατά προτεραιότητα. Για καθεμία από τις ουσίες αυτές ορίζεται η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους ως εισηγήτρια για την αξιολόγηση των εν λόγω κινδύνων για τον άνθρωπο και για το περιβάλλον (άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93).

25 Συναφώς, το άρθρο 9, το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 12 του κανονισμού 793/93 προβλέπουν την υποχρέωση των παρασκευαστών και των εισαγωγέων να διαβιβάζουν, ενδεχομένως, πρόσθετες πληροφορίες ή να διεξαγάγουν δοκιμές για να αποκτήσουν κάθε ελλείπον στοιχείο που είναι απαραίτητο για την αξιολόγηση των κινδύνων. Υπό τους όρους του άρθρου 12, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, οι δοκιμές μπορούν να διεξάγονται από ένα ή περισσότερους παρασκευαστές

ή εισαγωγείς που ενεργούν για λογαριασμό άλλων ενδιαφερόμενων παρασκευαστών ή εισαγωγέων. Περαιτέρω, βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, οι παρασκευαστές και εισαγωγείς μπορούν να ζητούν από τον εισηγητή, με τη σχετική αιτιολόγηση, να απαλλαγούν από όλες ή από μερικές από τις συμπληρωματικές δοκιμές, είτε διότι ένα δεδομένο πληροφοριακό στοιχείο δεν είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση του κινδύνου, είτε διότι είναι αδύνατο να ληφθεί. Είναι δυνατόν επίσης να ζητούν μεγαλύτερη προθεσμία όταν το απαιτούν οι περιστάσεις.

26 Μετά το πέρας της αξιολόγησης των κινδύνων, ο εισηγητής μπορεί, ενδεχομένως, να προτείνει μια στρατηγική και μέτρα για τον περιορισμό των εντοπισθέντων κινδύνων (άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 793/93). Με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων και της στρατηγικής που προτείνει ο εισηγητής, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση αποτελεσμάτων της αξιολόγησης των κινδύνων των ουσιών προτεραιότητας καθώς και, εφόσον χρειάζεται, σύσταση για την κατάλληλη στρατηγική προς περιορισμό των εν λόγω κινδύνων προκειμένου να εγκριθούν με τη διαδικασία της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού 793/93. Με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων και τη σύσταση περί της ακολουθητέας στρατηγικής που εγκρίθηκαν κατά τα ως άνω, η Επιτροπή αποφασίζει, εφόσον χρειάζεται, να προτείνει τη λήψη κοινοτικών μέτρων στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, που αφορούν τους περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ L 262, σ. 201), όπως έχει τροποποιηθεί, ή στο πλαίσιο άλλων κατάλληλων υφισταμένων κοινοτικών μέσων (άρθρο 11, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93).

27 Ο κανονισμός 793/93 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού

(ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 2007, L 136, σ. 3, στο εξής: κανονισμός REACH).

28 Κατά το άρθρο του 1, παράγραφος 1, σκοπός του κανονισμού REACH είναι, ιδίως, να εξασφαλισθεί ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος. Προς τούτο, προβλέπει διατάξεις σχετικά με τις ουσίες και τα παρασκευάσματα κατά την έννοια του άρθρου του 3, που εφαρμόζονται στην παρασκευή, στη διάθεση στην αγορά ή στη χρήση των ουσιών αυτών είτε υπό καθαρή μορφή είτε σε παρασκευάσματα είτε σε αντικείμενα και στη διάθεση παρασκευασμάτων στην αγορά (άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού REACH). Έτσι, κατά το άρθρο του 1, παράγραφος 3, ο κανονισμός REACH βασίζεται στην αρχή ότι αποτελεί ευθύνη των παραγωγών, των εισαγωγέων και των μεταγενέστερων χρηστών να εξασφαλίζουν ότι οι ουσίες που παρασκευάζουν, διαθέτουν στην αγορά ή χρησιμοποιούν δεν βλάπτουν την υγεία του ανθρώπου ούτε το περιβάλλον, καθώς και στην αρχή της προφύλαξης.

29 Βάσει του κανόνα της «απαγόρευσης μη καταχωρισμένων ουσιών», που θεσπίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού REACH και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού αυτού, οι παρασκευαστές και οι εισαγωγείς που παράγουν ή εισάγουν μια ουσία σε ποσότητες άνω του ενός τόνου ετησίως υποχρεούνται να κοινοποιήσουν και να καταχωρίσουν την ουσία αυτή στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ). Προς τούτο, σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 13 του κανονισμού REACH, οφείλουν να καταρτίσουν λεπτομερή τεχνικό φάκελο με τις πληροφορίες για την επίμαχη ουσία, μεταξύ των οποίων πληροφορίες για την παρασκευή της, τις ταξινομήσεις της και τα εγγενή χαρακτηριστικά της τα οποία πρέπει, ενδεχομένως, να αποδειχθούν με τις κατάλληλες δοκιμές ή τα αποτελέσματα σχετικών μελετών.

Ιστορικό της διαφοράς

Προσφεύγουσες και επίμαχες ουσίες

30 Μία από τις προσφεύγουσες, η Etimine, είναι εταιρεία με έδρα στο Λουξεμβούργο. Η άλλη προσφεύγουσα, η Etiproducts, είναι εταιρεία με έδρα στη Φινλανδία. Οι προσφεύγουσες εισάγουν στην Ένωση ουσίες με βάση τα βορικά άλατα προερχόμενες από τα ορυχεία βορίου του Emet, του Kestelek, του Bigadic και του Kirka (Τουρκία) τα οποία εκμεταλλεύεται η μητρική τους εταιρεία, Eti Mine Works General Management (στο εξής: Eti Mine Works), που εδρεύει στην Τουρκία και ελέγχεται πλήρως από το Δημόσιο.

31 Η Etimine είναι ο αποκλειστικός διανομέας των εν λόγω ουσιών σε δεκαπέντε κράτη μέλη, δηλαδή στο Βασίλειο του Βελγίου, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, στο Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιρλανδία, την Ιταλία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, την Πορτογαλική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας. Η Etiproducts είναι ο αποκλειστικός διανομέας των ουσιών αυτών σε επτά άλλα κράτη μέλη, στη Δανία, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, τη Δημοκρατία της Λεττονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας.

32 Η Δημοκρατία της Τουρκίας διαθέτει μεγάλα αποθέματα βορίου και αποτελεί τον δεύτερο μεγαλύτερο παραγωγό βορικού οξέος στον κόσμο μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η Eti Mine Works, η μεγαλύτερη επιχείρηση εκμετάλλευσης βορίου στον κόσμο, κατέχει τα αποκλειστικά δικαιώματα εξόρυξης των ορυχείων που αναφέρονται στην σκέψη 30, ανωτέρω. Τα εν λόγω δικαιώματα εκμετάλλευσης της έχουν χορηγηθεί βάσει των άρθρων 6 και 24 του τουρκικού νόμου υπ' αριθ. 3213, της

15ης Ιουνίου 1985, για την εκμετάλλευση ορυχείων (TC Resmî Gazete αριθ. 18785, της 15ης Ιουνίου 1985).

33 Το 2007, η Etimine εισήγαγε στην Ένωση, βάσει σύμβασης αποκλειστικής διανομής που είχε με την Eti Mine Works, περίπου 245 500 τόνους βορικών αλάτων, δηλαδή περίπου 44 000 τόνους βορικού οξέος, 189 000 τόνους πενταένυδρου βόρακα και 12 500 τόνοι δεκαένυδρου βόρακα. Κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, η Etiproducts εισήγαγε στην Ένωση, βάσει παρόμοιας συμφωνίας διανομής, περίπου 85 700 τόνους βορικών αλάτων. Οι εισαγωγές αυτές αντιπροσώπευαν το μεγαλύτερο μέρος των εισαγωγών βορικού οξέος, δεκαένυδρου βόρακα και πεντένυδρου βόρακα στην Ένωση για το 2007.

Διαδικασία η οποία οδήγησε στις επίμαχες ταξινομήσεις

34 Στις 28 Ιανουαρίου 1999, η Γαλλική Δημοκρατία υπέβαλε στην Επιτροπή πρόταση για την ταξινόμηση του βορικού οξέος βάσει της οδηγίας 67/548 στις τοξικές για την αναπαραγωγή και την ανάπτυξη ουσίες κατηγορίας 2, που αντιστοιχούν στις ενδείξεις R 60 (Μπορεί να μειώσει τη γονιμότητα) και R 61 (Μπορεί να βλάψει το έμβρυο), δεδομένου ότι η ουσία αυτή δεν καλυπτόταν προηγουμένως από το παράρτημα I της οδηγίας 67/548.

35 Στις 10 Φεβρουαρίου 1999, το Βασίλειο της Δανίας υπέβαλε πρόταση, που είχε προετοιμασθεί για τον Δανικό Οργανισμό για την Προστασία του Περιβάλλοντος (Danish Environmental Protection Agency), ταξινόμησης του βορικού οξέος και του δεκαένυδρου βόρακα βάσει της οδηγίας 67/548 στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 2, που αντιστοιχεί στην ένδειξη R 60 (μπορεί να μειώσει τη γονιμότητα) και στις τοξικές για την ανάπτυξη ουσίες κατηγορίας 3, που αντιστοιχεί

στην ένδειξη R 63 (πιθανός κίνδυνος δυσμενών επιδράσεων στο έμβρυο κατά τη διάρκεια της κυήσεως).

36 Κατά τη συνεδρίαση της 15ης έως 17 Νοεμβρίου, 2000, η ομάδα εργασίας της Επιτροπής για την ταξινόμηση και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών του Ευρωπαϊκού Γραφείου Χημικών Προϊόντων (στο εξής: ομάδα εργασίας C & E) πρότεινε να ταξινομηθεί το βορικό οξύ βάσει της οδηγίας 67/548 στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 3 τόσο για τη γονιμότητα όσο και για την ανάπτυξη. Όσον αφορά τον δεκαένυδρο βόρακα και το τετραβορικό άνυδρο νάτριο, η ομάδα εργασίας C & E πρότεινε την ταξινόμηση βάσει της οδηγίας 67/548 στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 3.

37 Κατόπιν αιτήματος της Γενικής Διεύθυνσης (ΓΔ) «Περιβάλλον» της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Προϊόντων κάλεσε ειδικούς εμπειρογνώμονες για την επανεξέταση της ταξινόμησης των βορικών αλάτων βάσει της οδηγίας 67/548 αναλόγως της τοξικότητάς τους για την αναπαραγωγή. Κατά τη συνεδρίαση της 5ης και 6ης Οκτωβρίου 2004, η ομάδα εργασίας της Επιτροπής αποτελούμενη από ειδικούς εμπειρογνώμονες στον τομέα της τοξικότητας για την αναπαραγωγή εξέτασε διάφορες ουσίες με βάση το βορικό άλας, μεταξύ των οποίων τον πενταένυδρο βόρακα, το βορικό οξείδιο, το βορικό οξύ, τον δεκαένυδρο βόρακα και το άνυδρο τετραβορικό νάτριο, και συμπέρανε ότι οι ουσίες αυτές πρέπει να καταταγούν βάσει της οδηγίας 67/548 στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 2 βάσει μελετών που πραγματοποιήθηκαν σε ζώα.

38 Στις 4 Απριλίου 2005, πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση των τουρκικών αρχών, της Επιτροπής και της Etimine κατά την οποία οι τουρκικές αρχές αμφισβήτησαν την προτεινόμενη κατάταξη των ουσιών με βάση το βορικό άλας στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 2. Προς στήριξη της άποψής τους αυτής, οι τουρκικές αρχές απέστειλαν στη ΓΔ «Περιβάλλον», με επιστολή της 18ης Μαΐου 2005, τεχνικό υπόμνημα που εκπονήθηκε από Τούρκους τοξικολόγους, το οποίο παρουσιάστηκε προφορικά κατά τη συνεδρίαση της 4ης Απριλίου 2005, καθώς και έκθεση

με τίτλο «Θέση της τουρκικής εταιρίας τοξικολογίας σχετικά με την ταξινόμηση του βορικού οξέος και των βορικών αλάτων στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες».

39 Με έγγραφο της 8ης Απριλίου 2005 απευθυνόμενο προς τη Γενική Διεύθυνση «Περιβάλλον», η Etimine αμφισβήτησε τα συμπεράσματα της ομάδας εργασίας των ειδικών εμπειρογνωμόνων και ζήτησε να μην ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή.

40 Κατά τη συνεδρίαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, η ομάδα εργασίας C & E, με τη συμμετοχή εκπροσώπων των τουρκικών αρχών, της Eti Mine Works και Τούρκων τοξικολόγων συνέχισε τη συζήτηση επί της προτεινόμενης ταξινόμησης των ουσιών με βάση το βορικό άλας βάσει της οδηγίας 67/548, και στη συνέχεια αποφάσισε να ακολουθήσει τη γνώμη της ομάδας εργασίας των ειδικών εμπειρογνωμόνων και να προτείνει την ταξινόμηση των ουσιών αυτών στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 2.

41 Με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 2005, οι τουρκικές αρχές ζήτησαν από την Επιτροπή να αναβάλει την απόφαση για την ταξινόμηση, βάσει της οδηγίας 67/548, των ουσιών με βάση το βορικό άλας, ιδίως μέχρι να ολοκληρωθούν διάφορες εν εξελίξει μελέτες για το θέμα αυτό.

42 Με έγγραφο της 17ης Οκτωβρίου 2005 απευθυνόμενο προς τη ΓΔ «Περιβάλλον», η Etimine επανέλαβε το αίτημά της να μην ταξινομηθούν, κατά την 30ή τροποποίηση για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548, οι ουσίες με βάση το βορικό άλας στις τοξικές για την αναπαραγωγή ουσίες κατηγορίας 2.

43 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 2005, η ΓΔ «Περιβάλλον» δήλωσε ότι έλαβε δεόντως υπόψη τις παρατηρήσεις της Etimine και απάντησε σε ορισμένα θέματα που προέβαλε αυτή με την από 8 Απριλίου 2005 επιστολή της.

44 Με έγγραφο της 6ης Φεβρουαρίου 2006 απευθυνόμενο προς την Επιτροπή, οι τουρκικές αρχές δήλωσαν ότι δεν συμφωνούν με την προτεινόμενη ταξινόμηση, δυνάμει της οδηγίας 67/548, για τις ουσίες με βάση το βορικό άλας.

45 Στις 16 Φεβρουαρίου 2007, η επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας 67/548, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1999/468 και με το σημείο 1 του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού 807/2003 (βλ. σκέψη 15 ανωτέρω), αποφάνθηκε υπέρ της προτάσεως οδηγίας περί της 30ής τροποποιήσεως για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548, η οποία επανέλαβε την πρόταση ταξινόμησης των ουσιών με βάση το βορικό άλας.

46 Στις 21 Αυγούστου 2008, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη οδηγία.

47 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, όπως περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 Z της προσβαλλόμενης οδηγίας, έχουν, κατ' ουσίαν, ως εξής:

«Αριθμός ευρετηρίου	Χημική ονομασία	Ταξινόμηση	Επισήμανση
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	βορικό οξύ· […] βορικό οξύ, ακατέργαστο φυσικό, με περιεκτικότητα σε H3BO3 που δεν υπερβαίνει το 85 %, υπολογιζόμενη επί ξηράς ουσίας […]	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45

005-008-00-8	τριοξείδιο του βορίου· οξείδιο του βορίου	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	τετραβορικό νάτριο, άνυδρο βορικού οξέος, άλας με νάτριο […] ένυδρο επτοξείδιο του βορίου-νατρίου· […] ορθοβορικού οξέος, άλας με νάτριο […]	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο· δεκαένυδρος βόρακας	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο· πενταένυδρος βόρακας	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]»

48 Στις 10 Αυγούστου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό βάσει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 53 του κανονισμού 1272/2008.

49 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις προστέθηκαν στο παράρτημα VI του κανονισμού 1272/2008 με ισχύ από 25 Σεπτεμβρίου 2009.

50 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού, έχουν ως εξής:

«1. Το μέρος 3 του παραρτήματος VI του κανονισμού […] 1272/2008 περιλαμβάνει δύο καταλόγους εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης επικίνδυνων ουσιών. Ο πίνακας 3.1 περιλαμβάνει την εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση επικίνδυνων ουσιών με βάση κριτήρια τα οποία καθορίζονται στα μέρη 2 έως 5 του παραρτήματος I του κανονισμού […] 1272/2008. Ο πίνακας 3.2 περιλαμβάνει την εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση επικίνδυνων ουσιών με βάση κριτήρια τα οποία καθορίζονται στο παράρτημα VI της οδηγίας 67/548 […]. Οι δύο αυτοί κατάλογοι πρέπει να τροποποιηθούν ώστε να συμπεριλάβουν επικαιροποιημένες ταξινομήσεις ουσιών οι οποίες υπόκεινται ήδη σε εναρμονισμένη ταξινόμηση και να συμπεριλάβουν νέες εναρμονισμένες ταξινομήσεις. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να διαγραφούν οι καταχωρίσεις για ορισμένες ουσίες.

2. Απαιτείται η τροποποίηση του παραρτήματος VI του κανονισμού […] 1272/2008 ώστε να αντιστοιχεί στις πρόσφατα εγκριθείσες τροποποιήσεις του παραρτήματος I της οδηγίας 67/548 […] οι οποίες εισήχθησαν με την [προσβαλλόμενη…] οδηγία και με την οδηγία 2009/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2009, για την τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο για 31η φορά, της οδηγίας 67/548 […]. Τα εν λόγω μέτρα αποτελούν προσαρμογές στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο κατά την έννοια του άρθρου 53 του κανονισμού […] 1272/2008.

3. Η αιτιολογική σκέψη 53 του κανονισμού […] 1272/2008 υπογραμμίζει το γεγονός ότι πρέπει να λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι εργασίες και η συσσωρευμένη πείρα από την οδηγία 67/548 […], συμπεριλαμβανομένης της ταξινόμησης και της επισήμανσης συγκεκριμένων ουσιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της εν λόγω οδηγίας.»

51 Το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει μεταξύ άλλων:

«Το μέρος 3 του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 τροποποιείται ως εξής:

Ο πίνακας 3.1 τροποποιείται ως εξής:

α) Οι καταχωρίσεις που αντιστοιχούν στις καταχωρίσεις του παραρτήματος I αντικαθίστανται από τις καταχωρίσεις του εν λόγω παραρτήματος·

β) Οι καταχωρίσεις του παραρτήματος II εισάγονται βάσει της σειράς που καθορίζεται στον πίνακα 3.1·

[…]

Ο πίνακας 3.2 τροποποιείται ως εξής:

α) Οι καταχωρίσεις που αντιστοιχούν στις καταχωρίσεις του παραρτήματος IV αντικαθίστανται από τις καταχωρίσεις του εν λόγω παραρτήματος·

β) Οι καταχωρίσεις του παραρτήματος V εισάγονται βάσει της σειράς που καθορίζεται στον πίνακα 3.2·

[…]».

52 Κατά το άρθρο 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Το άρθρο 1 εφαρμόζεται από την 1 Δεκεμβρίου 2010.

3. Οι εναρμονισμένες ταξινομήσεις που καθορίζονται στο μέρος 3 του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008, όπως τροποποιούνται από τον παρόντα κανονισμό, μπορούν να εφαρμοστούν πριν από την 1η Δεκεμβρίου 2010.»

53 Οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, όπως περιλαμβάνονται στα παραρτήματα II και V του προσβαλλόμενου κανονισμού, έχουν, κατ' ουσίαν, ως εξής:

«Παράρτημα II

Αριθμός ευρετηρίου	Διεθνής Χημική Ταυτοποίηση	Ταξινόμηση		Επισήμανση	
		Κωδικοί κλάσης και κατηγορίας κινδύνου	Κωδικοί δήλωσης επικινδυνότητας	Εικονογράμματα κινδύνου, προειδοποιητικές λέξεις, κωδικοί	Κωδικοί δήλωσης επικινδυνότητας
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	βορικό οξύ· […] βορικό οξύ, ακατέργαστο φυσικό, με περιεκτικότητα σε H3BO3 που δεν υπερβαίνει το 85 %, υπολογιζόμενη επί ξηράς ουσίας […]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-008-00-8	τριοξείδιο του βορίου· οξείδιο του βορίου	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-00-4	τετραβορικό νάτριο, άνυδρο βορικού οξέος, άλας με νάτριο […] ένυδρο επτοξείδιο του βορίου-νατρίου […] ορθοβορικού οξέος, άλας με νάτριο […]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-01-1	δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο· δεκαένυδρος βόρακας	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-02-9	πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο· πενταένυδρος βόρακας	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]»

«Παράρτημα V

Αριθμός ευρετηρίου	Διεθνής Χημική Ταυτοποίηση	Ταξινόμηση	Επισήμανση
[…]	[…]	[…]	[…]
005-007-00-2	βορικό οξύ· […] βορικό οξύ, ακατέργαστο φυσικό, με περιεκτικότητα σε H3BO3 που δεν υπερβαίνει το 85 %, υπολογιζόμενη επί ξηράς ουσίας […]	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-008-00-8	τριοξείδιο του βορίου· οξείδιο του βορίου	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	τετραβορικό νάτριο, άνυδρο· βορικού οξέος, άλας με νάτριο […] ένυδρο επτοξείδιο του βορίου-νατρίου […] ορθοβορικού οξέος, άλας με νάτριο […]	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο· δεκαένυδρος βόρακας	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο· πενταένυδρος βόρακας	Repr. Cat. 2· R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
[…]	[…]	[…]	[…]»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

54 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (Γενικού Δικαστηρίου) στις 5 Δεκεμβρίου 2008, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.

55 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Απριλίου 2009, το Βασίλειο της Δανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2009, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.

56 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Απριλίου 2009, η Borax Europe Ltd (στο εξής: Borax), εταιρεία με έδρα στην Αγγλία που παράγει και εμπορεύεται βορικά άλατα, ζήτησε να παρέμβει υπέρ των προσφευγουσών. Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2009, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.

57 Με χωριστό έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Μαρτίου 2009, η Επιτροπή υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και αίτημα κατάργησης της δίκης βάσει του άρθρου 113 του ίδιου κανονισμού. Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν παρατηρήσεις επί της ενστάσεως και επί του αιτήματος στις 30 Απριλίου 2009. Η Borax κατέθεσε στις 24 Αυγούστου 2009 υπόμνημα παρεμβάσεως μόνον όσον αφορά το παραδεκτό.

58 Με το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής και με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου και να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·

— να ακυρώσει τις καταχωρίσεις του παραρτήματος 1Ζ της προσβαλλομένης οδηγίας οι οποίες αφορούν τις εξής ουσίες:

— βορικό οξύ· βορικό οξύ, ακατέργαστο φυσικό (αριθμός ευρετηρίου 005-007-00-2)·

— τριοξείδιο του βορίου και οξείδιο του βορίου (αριθμός ευρετηρίου 005-008-00-8)·

— τετραβορικό νάτριο, άνυδρο· βορικού οξέος, άλας με νάτριο· ένυδρο επτοξείδιο του βορίου-νατρίου· ορθοβορικού οξέος, άλας με νάτριο (αριθμός ευρετηρίου 005-011-00-4)·

— δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο και δεκαένυδρος βόρακας (αριθμός ευρετηρίου 005-011-01-1)·

— πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο· πενταένυδρος βόρακας (αριθμός ευρετηρίου 005-011-02-9)·

— επικουρικώς, να ακυρώσει τις καταχωρίσεις του παραρτήματος 1Ζ της προσβαλλομένης οδηγίας οι οποίες αφορούν τις εξής ουσίες:

— τριοξείδιο του βορίου και οξείδιο του βορίου (αριθμός ευρετηρίου 005-008-00-8)·

— τετραβορικό νάτριο, άνυδρο· βορικό οξύ, άλας με νάτριο· ένυδρο επτοξείδιο του βορίου-νατρίου· ορθοβορικό οξύ, άλας με νάτριο (αριθμός ευρετηρίου 005-011-00-4)·

— δεκαένυδρο τετραβορικό νάτριο και δεκαένυδρος βόρακας (αριθμός ευρετηρίου 005-011-01-1)·

— πενταένυδρο τετραβορικό νάτριο και πενταένυδρος βόρακας (αριθμός ευρετηρίου 005-011-02-9)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

59 Με την ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως άνευ αντικειμένου·

— επικουρικώς, να κηρύξει την προσφυγή προδήλως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

60 Οι προσφεύγουσες, με χωριστά έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 και 30 Νοεμβρίου και στις 8 Δεκεμβρίου 2009, ζήτησαν, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, να τους επιτραπεί να προσαρμόσουν τα αιτήματά τους και τους λόγους ακυρώσεως ώστε να συμπεριληφθούν σε αυτούς οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις που επαναλαμβάνονται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

61 Με την αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, ζητούν, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή όπως έχει μετά την προσαρμογή·

— να γίνει δεκτή η αίτησή τους για προσαρμογή των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως προκειμένου να περιληφθούν τα δεδομένα των πινάκων των παραρτημάτων II και V του προσβαλλόμενου κανονισμού που αντιστοιχούν στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

62 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση για την προσαρμογή των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως, διευκρινίζοντας όμως ότι η αίτηση προσαρμογής έπρεπε να έχει κατατεθεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού.

63 Με έγγραφο της 19ης Νοεμβρίου 2009, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου ενημέρωσε τις προσφεύγουσες ότι η αίτησή τους περί προσαρμογής των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως έγινε δεκτή.

64 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 2009, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, προέβαλαν, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι η προσφυγή τους ήταν, εν πάση περιπτώσει, παραδεκτή λόγω της ενάρξεως ισχύος, την 1η Δεκεμβρίου 2009, του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Με έγγραφο που κατέθεσε την ίδια ημερομηνία, η Επιτροπή αμφισβήτησε την άποψη αυτή.

65 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας και κατόπιν προτάσεως του προέδρου του, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε στις 14 Ιανουαρίου 2010, αφού άκουσε τους διαδίκους σύμφωνα με το άρθρο 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την εκδίκαση της υποθέσεως ενώπιον πενταμελούς τμήματος (τμήμα μείζονος συνθέσεως) προκειμένου να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου.

Σκεπτικό

66 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Γενικό Δικαστήριο αποφασίσει άλλως.

67 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και αποφασίζει να αποφανθεί, χωρίς προφορική διαδικασία, με αιτιολογημένη διάταξη.

Επί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

68 Η Επιτροπή εκτιμά ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταίο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

69 Κατά πάγια νομολογία το παραδεκτό της προσφυγής εκτιμάται με γνώμονα την κατάσταση κατά τη στιγμή της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής. Εξάλλου, η εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταίο σκέλος της περιόδου, ΣΛΕΕ στις προσφυγές που ασκήθηκαν πριν την 1η Δεκεμβρίου 2009 θα είχε διαφορετικά αποτελέσματα, αναλόγως του αν το Γενικό Δικαστήριο αποφαινόταν πριν ή μετά την ημερομηνία αυτή.

70 Η Επιτροπή καταλήγει ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή μόνο στις προσφυγές που ασκήθηκαν μετά τις 30 Νοεμβρίου 2009. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η αρχική προσφυγή ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2008 και η αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως κατατέθηκε πριν την 1η Δεκεμβρίου 2009, το άρθρο 263 ΣΛΕΕ δεν επηρεάζει την παρούσα διαδικασία.

71 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, προβάλλουν ότι οι τροποποιήσεις που επέφερε η Συνθήκη της Λισσαβώνας έχουν εφαρμογή στην παρούσα διαδικασία. Τούτο προκύπτει από τον συνδυασμό του άρθρου 1 και του άρθρου 19, παράγραφος 1, και παράγραφος 3, στοιχείο α΄, της ΣΕΕ. Συγκεκριμένα, καμία διάταξη της Συνθήκης της Λισσαβώνας δεν προβλέπει ότι οι κανόνες της Συνθήκης ΕΚ εξακολουθούν να ισχύουν για μία μεταβατική περίοδο μετά την 1η Δεκεμβρίου 2009. Έτσι, ο δικαστής της Ένωσης υποχρεούται να εφαρμόσει το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων για το παραδεκτό προσφυγής με την οποία αμφισβητείται η νομιμότητα νομοθετικής πράξης, στις διαδικασίες που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία της 1ης Δεκεμβρίου 2009.

72 Επομένως, μετά την έναρξη ισχύος του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η αίτηση περί μερικής ακυρώσεως που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες κατά των προσβαλλομένων πράξεων είναι παραδεκτή, χωρίς να οφείλουν να αποδείξουν ότι οι εν λόγω πράξεις τις αφορούν ατομικά.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

73 Πρώτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όσον αφορά τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής, βάσει του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ έληξε στις 30 Νοεμβρίου 2009, δηλαδή υπό το καθεστώς της Συνθήκης ΕΚ, και ότι οι προσφεύγουσες υπέβαλαν την αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων τους και των λόγων ακυρώσεως πριν την ημερομηνία αυτή. Κατά την ημερομηνία της ενάρξεως ισχύος του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την 1η Δεκεμβρίου 2009, κάθε ενδεχόμενο αίτημα

ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού θα ήταν επομένως, εν πάση περιπτώσει, απαράδεκτο λόγω λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής που προβλέπεται στο έκτο εδάφιό του, το οποίο επαναλαμβάνει το πέμπτο εδάφιο του άρθρου 230 ΕΚ. Τα ανωτέρω ισχύουν, κατά μείζονα λόγο, mutatis mutandis, όσον αφορά την αίτηση μερικής ακυρώσεως της προσβαλλόμενης οδηγίας που κατατέθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2008.

74 Οι απόψεις των διαδίκων διίστανται όσον αφορά το ζήτημα του κατά πόσον το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο ΣΛΕΕ, ειδικότερα το τελευταίο σκέλος του, ισχύει εν προκειμένω διαχρονικά. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, προβάλλουν ότι οι τροποποιημένες προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο όσον αφορά τις νομοθετικές πράξεις έχουν άμεση εφαρμογή και, συνεπώς, καθιστούν το αίτημα περί μερικής ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων παραδεκτό, χωρίς να οφείλουν να αποδείξουν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις αφορούν ατομικά. Αντιθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα διαδικασία, δεδομένου ότι το παραδεκτό των προσφυγών πρέπει να κρίνεται σε σχέση με τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που ισχύουν κατά τον χρόνο κατάθεσης του δικογράφου της προσφυγής.

75 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Συνθήκη ΕΕ δεν προβλέπει καμία ειδική μεταβατική διάταξη που να ρυθμίζει το ζήτημα του κατά πόσον το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή σε δικαστικές διαδικασίες που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία της 1ης Δεκεμβρίου 2009.

76 Όσον αφορά συγκεκριμένα το ζήτημα της δυνατότητας διαχρονικής εφαρμογής των κανόνων που ορίζουν τις προϋποθέσεις του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως που ασκεί ιδιώτης ενώπιον δικαστή της Ένωσης, κατά πάγια νομολογία, αφενός, σύμφωνα με την αρχή tempus regit actum (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1971, 12/71, Henck, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 925, σκέψη 5), το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής πρέπει να κριθεί βάσει των κανόνων που ισχύουν κατά την ημερομηνία που ασκήθηκε (απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 1973, Campogrande κατά Επιτροπής, 60/72, Συλλογή τόμος 1972-1973,

σ. 537, σκέψη 4)· βλ. επίσης, συναφώς και κατ' αναλογία, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2008, C-66/08, Kozlowski, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 7), και, αφετέρου, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής εκτιμώνται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, δηλαδή κατά τον χρόνο κατάθεσης του δικογράφου της προσφυγής (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Απριλίου 2002, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 και C-22/01, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-3439, σκέψη 23· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-131/99, Shaw και Falla κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2023, σκέψη 29, και της 9ης Ιουλίου 2008, T-301/01, Alitalia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1753, σκέψη 37), το οποίο μπορεί να συμπληρωθεί μόνον εντός της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1984, 50/84, Bensider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3991, σκέψη 8).

77 Η αντίθετη λύση θα μπορούσε εξάλλου να δημιουργήσει κίνδυνο αυθαιρεσίας κατά την απονομή της δικαιοσύνης, εφόσον το παραδεκτό της προσφυγής θα κρινόταν από την ημερομηνία, καθ' όλα τυχαία, της εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 1981, 212/80 έως 217/80, Salumi κ.λπ., Συλλογή 1981, σ. 2735, σκέψη 14).

78 Εν προκειμένω, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, δηλαδή τόσο της καταθέσεως του εισαγωγικού δικογράφου της προσφυγής όσο και της αίτησης προσαρμογής των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως, οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της διέπονταν από το άρθρο 230 ΕΚ. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της υπομνησθείσας στη σκέψη 76 ανωτέρω νομολογίας, το ζήτημα αν οι προσφεύγουσες είχαν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων πρέπει να κριθεί βάσει του εν λόγω άρθρου. Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ειδικότερα το τελευταίο σκέλος του, μπορεί, εν προκειμένω, να προσδώσει στις προσφεύγουσες το έννομο συμφέρον που δεν διαθέτουν βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, το εν λόγω έννομο συμφέρον δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής, δεδομένου ότι η προθεσμία για να ζητήσουν την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, υπό την έννοια τόσο του άρθρου 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ όσο και του άρθρου 263, έκτο

εδάφιο, ΣΛΕΕ, είχε λήξει την 1η Δεκεμβρίου 2009, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

79 Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το επιχείρημα ότι το άρθρο 263 ΣΛΕΕ περιλαμβάνεται στους δικονομικούς κανόνες για τους οποίους η νομολογία έχει κρίνει ότι, σε αντίθεση με τους κανόνες του ουσιαστικού δικαίου, εφαρμόζονται γενικά σε όλες τις διαφορές που εκκρεμούν κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου Salumi κ.λπ., σκέψη 77 ανωτέρω, σκέψη 9· της 9ης Μαρτίου 2006, C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, Συλλογή 2006, σ. I-2263, σκέψη 19, και της 28ης Ιουνίου 2007, C-467/05, Dell'Orto, Συλλογή 2007, σ. I-5557, σκέψη 48). Συγκεκριμένα, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι τα θέματα δικαιοδοτικής αρμοδιότητας εμπίπτουν στον τομέα των δικονομικών κανόνων (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Dell'Orto, σκέψη 49), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 76 και 77 ανωτέρω, για τον καθορισμό των εφαρμοστέων διατάξεων βάσει των οποίων πρέπει να κριθεί το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξης της Ένωσης, είναι αναγκαίο να εφαρμοστεί το αξίωμα tempus regit actum.

80 Κατά συνέπεια το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή στην υπό κρίση προσφυγή.

81 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν οι προσφεύγουσες αποδεικνύουν το έννομο συμφέρον τους για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

Επί του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

82 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου και του αιτήματος κατάργησης της δίκης βάσει των άρθρων 113 και 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548, συμπεριλαμβανομένων των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, όπως θεσπίσθηκαν με την προσβαλλόμενη οδηγία, καταργήθηκε, στις 20 Ιανουαρίου 2009, με το άρθρο 55, παράγραφος 11, του κανονισμού 1272/2008, τούτο δε είχε ως αυτόματη συνέπεια να καταργηθεί την ίδια ημερομηνία η προσβαλλόμενη οδηγία που τροποποιεί το παράρτημα αυτό και να μην παράγει πλέον έννομα αποτελέσματα. Έτσι, το αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της προσβαλλόμενης οδηγίας κατέστη άνευ αντικειμένου κατά την έννοια του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας.

83 Ακόμη και υποτεθεί ότι αυτό δεν ισχύει, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις οποίες προβλέπουν οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν αφορούν τις προσφεύγουσες ούτε άμεσα ούτε ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

84 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, φρονούν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις οποίες προβλέπουν οι προσβαλλόμενες πράξεις τις αφορούν άμεσα και ατομικά υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

85 Όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με το αν οι προσβαλλόμενες πράξεις τις αφορούν ατομικά, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι θίγονται ατομικά από τις πράξεις αυτές λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τις εξατομικεύει κατά τρόπο

ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη. Προς τούτο, πρέπει να ληφθούν υπόψη διάφορα στοιχεία που αποδεικνύουν την εξατομίκευση αυτή.

86 Πρώτον, οι προσφεύγουσες κατέχουν αποκλειστικά δικαιώματα σχετικά με την εκμετάλλευση βορίου στην Τουρκία, τα οποία θίγονται από τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Δεύτερον, η Etimine είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας στην Ένωση ουσιών με βάση το βορικό άλας. Οι προσφεύγουσες εισάγουν τις περισσότερες ουσίες με βάση το βορικό άλας που χρησιμοποιούνται στην Ένωση και οι δραστηριότητες που ασκούν στην εσωτερική αγορά εξαρτώνται από την εισαγωγή και την πώληση των εν λόγω ουσιών. Τρίτον, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν ενεργά στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων. Τέταρτον, η αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης οδηγίας τις εξατομικεύει. Πέμπτον, η Επιτροπή στήριξε τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις σε προσωρινή εκτίμηση των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, δυνάμει του οποίου οι προσφεύγουσες έχουν διαδικαστικά δικαιώματα.

87 Πρώτον, όσον αφορά τα αποκλειστικά δικαιώματα, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι είναι οι μόνες επιχειρήσεις στην Ένωση στις οποίες δόθηκε άδεια εισαγωγής και διάθεσης στην εσωτερική αγορά ουσιών με βάση το βορικό άλας που εξορύσσονται στην Τουρκία. Τα αποκλειστικά αυτά δικαιώματα τα απέκτησαν πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας και διακρίνονται κατά τούτο από τις λοιπές επιχειρήσεις. Πάντως, τα δικαιώματα αυτά θίγονται από την υποχρέωση επικόλλησης στα προϊόντα με βάση το βορικό άλας επισήμανσης στην οποία απεικονίζεται νεκροκεφαλή και φέρει τις ενδείξεις R 60 (Μπορεί να μειώσει τη γονιμότητα) και R 61 (Μπορεί να βλάψει το έμβρυο), γεγονός που ισοδυναμεί με την επιβολή στις προσφεύγουσες τεχνικής προδιαγραφής. Περαιτέρω, η ταξινόμηση των ουσιών με βάση το βορικό άλας κατά την οδηγία 67/548 ως τοξικών για την αναπαραγωγή κατηγορίας 2 σημαίνει ότι τα εν λόγω προϊόντα δεν μπορούν πλέον να διατίθενται στο ευρύ κοινό.

88 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το επιχείρημα της Επιτροπής ότι τα αποκλειστικά αυτά δικαιώματα δεν αφορούν την Ένωση. Συναφώς, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη

την ειδική σχέση μεταξύ της Ένωσης και της Τουρκικής Δημοκρατίας, όπως αυτή υφίσταται από τη Συμφωνία Σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, που υπεγράφη στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα, βάσει της οποίας η ενίσχυση των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων με τη Δημοκρατία της Τουρκίας αποτελεί βασικό στόχο της Ένωσης. Επιπλέον, τα αποκλειστικά δικαιώματα εξόρυξης που έχουν οι προσφεύγουσες είναι ανάλογα με εκείνα που χορηγούν τα κράτη μέλη σε παρόμοιες περιστάσεις και αποτελούν μέρος των κοινών τους παραδόσεων.

89 Ομοίως, κατά τις προσφεύγουσες και την Borax, είναι εσφαλμένο το επιχείρημα ότι τα εν λόγω αποκλειστικά δικαιώματα δεν μπορούν, από κοινού με τα λοιπά στοιχεία που τις εξατομικεύουν, να χαρακτηρίσουν τις προσφεύγουσες σε σχέση με κάθε άλλη επιχείρηση. Συγκεκριμένα, έχει κριθεί ότι, όταν η προσβαλλόμενη πράξη θίγει ομάδα προσώπων τα οποία έχουν εξατομικευθεί ή ήταν δυνατό να εξατομικευθούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως αυτής και βάσει κριτηρίων που σχετίζονται ειδικώς με τα μέλη της ομάδας, η πράξη αυτή δύναται να αφορά ατομικά τα πρόσωπα αυτά, καθόσον αποτελούν μέρος ενός στενού επιχειρηματικού κύκλου. Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, όταν η απόφαση τροποποιεί τα κεκτημένα προ της εκδόσεώς της δικαιώματα, όπως τα αποκλειστικά δικαίωμα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως, των προσώπων αυτών (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2008, C-125/06 P, Επιτροπή κατά Infront WM, Συλλογή 2008, σ. I-1451, σκέψεις 71, 72, 75 και 76). Κατ' ανάλογο τρόπο, εν προκειμένω, τα αποκλειστικά δικαιώματα των προσφευγουσών εξόρυξης και εμπορίας βορικών αλάτων στην Τουρκία υφίσταντο πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας και οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις επέβαλαν στα δικαιώματα αυτά νέους περιορισμούς, οι οποίοι δεν υφίσταντο κατά τον χρόνο που οι προσφεύγουσες απέκτησαν τα εν λόγω δικαιώματα και οι οποίοι καθιστούν την άσκησή τους δυσχερέστερη. Τα εν λόγω αποκλειστικά δικαιώματα αρκούν επομένως για να εξατομικεύσουν τις προσφεύγουσες ως μέλη της ομάδας των 29 εταιριών που κατέχουν δικαιώματα εξόρυξης βορικών αλάτων που θίγονται από την προσβαλλόμενη οδηγία.

90 Δεύτερον, η Etimine είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ουσιών με βάση το βορικό άλας στην Ένωση (βλ. σκέψη 33 ανωτέρω), με όγκο εισαγωγών εκτιμώμενο το 2007 στο 56 % του συνόλου των εισαγωγών ουσιών με βάση το βορικό άλας. Αντιστοίχως, το 72 και το 53 % του κύκλου εργασιών της Etimine και της Etiproducts για το έτος αυτό προερχόταν από την πώληση βορικού οξέος, δεκαένυδρου και πενταένυδρου βόρακα

στην Ένωση. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες αποτελούν μέρος των τριών εταιριών που κατέχουν συνολικά το 61 % της παγκόσμιας παραγωγικής ικανότητας βορικών αλάτων. Λαμβανομένου υπόψη ότι η εμπορική τους δραστηριότητα εξαρτάται από τις εν λόγω ουσίες, οι προσφεύγουσες πρέπει να θεωρηθούν ως οι πλέον θιγόμενες από τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 17), οι αρχές της οποίας δεν έχουν εφαρμογή μόνο σε θέματα ντάμπινγκ (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Φεβρουαρίου 2008, T-289/03, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-81, σκέψη 79). Συνεπώς, βρίσκονται σε ιδιαίτερη κατάσταση που τις διαφοροποιεί από κάθε άλλο επιχειρηματία.

91 Τρίτον, ακόμη και αν οι προσφεύγουσες δεν έχουν διαδικαστικά δικαιώματα στο πλαίσιο αυτό, συμμετείχαν ενεργώς, μέσω της Eti Mine Works και του τουρκικού κράτους, στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, ιδίως με την υποβολή στην Επιτροπή πλήθους μελετών και πληροφοριών, καθώς και με τη συμμετοχή σε διάφορες συσκέψεις με την Επιτροπή και σε συνεδριάσεις των ομάδων εργασίας C & E. Ακόμη και αν αυτή η ενεργή συμμετοχή δεν μπορεί, από μόνη της, να εξατομικεύσει τις προσφεύγουσες, αποτελεί ιδιότητά τους η οποία, από κοινού με άλλα ειδικά στοιχεία, τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλη επιχείρηση που θίγεται από την προσβαλλόμενη οδηγία. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η Eti Mine Works ελέγχεται εξ ολοκλήρου από το τουρκικό κράτος και η ίδια ελέγχει το 100 % του κεφαλαίου των προσφευγουσών, η ενεργή συμμετοχή της Eti Mine Works και των τουρκικών αρχών στην επίδικη διαδικασία καθιστά πλήρως συμμετέχουσες και τις προσφεύγουσες.

92 Τέταρτον, η δεύτερη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης οδηγίας αναφέρεται σε πληροφορίες παρασχεθείσες από τις προσφεύγουσες, δηλαδή μία μελέτη του M. K. σχετικά με την εκτίμηση της καθημερινής έκθεσης του ανθρώπου σε ζώνη πλούσια σε βόριο. Οι τουρκικές αρχές υπέβαλαν τη μελέτη αυτή στην Επιτροπή, εξ ονόματος των προσφευγουσών, στις 3 Ιουλίου 2007, στο πλαίσιο των παρατηρήσεών τους επί της κοινοποιήσεως από την Κοινότητα προς την επιτροπή για τα τεχνικά εμπορικά

εμπόδια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) του σχεδίου σχετικά με την τριακοστή προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548. Εξάλλου, η δεύτερη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλόμενης οδηγίας αναφέρεται σε εν εξελίξει επιδημιολογικές μελέτες, συμπεριλαμβανομένης αυτής που αφορά το εργοστάσιο της Eti Mine Works στην Bandirma (Τουρκία), το αποτέλεσμα της οποίας –το οποίο έπρεπε να προσκομισθεί, ιδίως, από τις προσφεύγουσες– μπορούσε, κατά την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, να τροποποιήσει τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Συναφώς, οι προσφεύγουσες και η Borax αμφισβητούν το γεγονός ότι αυτή η αιτιολογική σκέψη αναφέρεται μόνο στη μελέτη που διεξήχθη στην Κίνα. Διευκρινίζουν ότι, αντιθέτως προς την προσβαλλόμενη οδηγία, οι προηγούμενες προσαρμογές στην τεχνολογική πρόοδο της οδηγίας 67/548 δεν αναφέρονταν στη συμμετοχή του κλάδου της βιομηχανίας. Τέλος, οι αναφορές αυτές αποδεικνύουν ότι οι πληροφορίες που παρείχαν οι προσφεύγουσες είχαν ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως της αποφάσεως που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις και ότι στις πληροφορίες αυτές καθώς και σε άλλες που έπρεπε να παρασχεθούν από τον κλάδο της βιομηχανίας, συμπεριλαμβανομένων των προσφευγουσών, δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή κατά τη διάρκεια της επόμενης αναθεώρησης της εν λόγω ταξινόμησης. Επομένως, οι προσφεύγουσες εξατομικεύθηκαν ως μέλη μιας περιορισμένης ομάδας, αποτελούμενης από τα μέλη του κλάδου της βιομηχανίας, που έχουν υποβάλει σχετικές πληροφορίες για τις ουσίες με βάση το βορικό άλας. Ως εκ τούτου, βρίσκονται σε ειδική κατάσταση που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

93 Πέμπτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις στηρίζονται σε προσωρινή αξιολόγηση των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, στο πλαίσιο της οποίας παρείχαν πληροφορίες και διέθεταν δικονομικά δικαιώματα. Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες, ως εισαγωγείς και παραγωγοί τους οποίους αφορά η διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων που προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό, υπέβαλαν και υπέγραψαν, μαζί με άλλες εταιρείες, στις 26 Μαρτίου 2004, δήλωση προθέσεων σχετικά με τους κινδύνους των ουσιών προτεραιότητας, δηλαδή του βορικού άλατος και του τετραβορικού νατρίου (στο εξής: δήλωση προθέσεων). Η εν λόγω αξιολόγηση των κινδύνων αφορά τέσσερις μόνον εταιρίες από αυτές που υπέγραψαν τη δήλωση προθέσεων, μεταξύ των οποίων και η Eti Mine Works. Η δήλωση αυτή συντάχθηκε στο πλαίσιο του πρώτου σταδίου της αξιολόγησης των κινδύνων που έγκειτο σε προσδιορισμό των κινδύνων κατά την έννοια των άρθρων 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1994 για τον καθορισμό

των αρχών αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις υπάρχουσες ουσίες σύμφωνα με τον κανονισμό 793/93 (ΕΕ L 161, σ. 3). Η Δημοκρατία της Αυστρίας, που είχε επίσης υπογράψει την εν λόγω δήλωση, παρέσχε πληροφορίες σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων από τις ουσίες αυτές στην υγεία των ανθρώπων για τους σκοπούς μιας προκαταρκτικής αξιολόγησης των κινδύνων από το κράτος μέλος εισηγητή.

94 Οι προσφεύγουσες καταλήγουν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις θα έχουν σημαντική επίδραση στην αξιολόγηση των κινδύνων, αφετηρία της οποίας υπήρξε η δήλωση προθέσεων. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, ο Αυστριακός εισηγητής πρέπει να λάβει υπόψη το πόρισμα όσον αφορά τον κίνδυνο τοξικότητας για την αναπαραγωγή και, συνεπώς, αυτό θα έχει άμεσο αποτέλεσμα στην αξιολόγηση των κινδύνων από το βορικό οξύ και το τετραβορικό νάτριο. Έτσι, η προσβαλλόμενη οδηγία επηρεάζει τη συμμετοχή των προσφευγουσών στην εν λόγω αξιολόγηση των κινδύνων και τον αναμενόμενο τρόπο υλοποίησής της. Εξάλλου, η Επιτροπή πραγματοποίησε τη δική της προσωρινή αξιολόγηση των κινδύνων σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπει ο κανονισμός 1488/94 κατά την εξέταση του κριτηρίου των κανονικών συνθηκών χειρισμού και χρήσης που προβλέπει η οδηγία 67/548. Αυτή η προσωρινή αξιολόγηση προδικάζει έτσι την αξιολόγηση των κινδύνων δυνάμει του κανονισμού 793/93 που πρέπει να διεξαγάγει ο Αυστριακός εισηγητής βάσει της δήλωσης προθέσεων. Οι προσφεύγουσες καταλήγουν ότι η Επιτροπή υποκατέστησε την αξιολόγησή της με αυτήν του Αυστριακού εισηγητή η οποία βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη και ότι η προσβαλλόμενη οδηγία ενδέχεται να έχει αρνητικό αντίκτυπο επ' αυτής.

95 Επομένως, οι προσφεύγουσες βρίσκονται σε ειδική κατάσταση που τις εξατομικεύει ως αποδέκτες της πράξεως, εφόσον, αφενός, μέσω της Eti Mine Works, αποτελούν μέρος μιας ομάδας τεσσάρων επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η αξιολόγηση των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93 και, αφετέρου, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις επηρεάζουν αυτή την αξιολόγηση των κινδύνων, δεδομένου ότι η αξιολόγηση της Επιτροπής την προδικάζει.

96 Τέλος, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Borax, αμφισβητούν το γεγονός ότι η προσφυγή τους κατέστη άνευ αντικειμένου λόγω της καταργήσεως του παραρτήματος Ι της οδηγίας 67/548.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

97 Πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, που περιλαμβάνονται στις προσβαλλόμενες πράξεις, αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

98 Οι προσβαλλόμενες πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων, έχουν γενικό χαρακτήρα καθόσον εφαρμόζονται σε αντικειμενικώς καθοριζόμενες καταστάσεις και συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα για μια κατηγορία προσώπων τα οποία αφορούν γενικώς και αφηρημένως, δηλαδή για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει και/ή εμπορεύεται τις οικείες ουσίες. Ωστόσο, το γεγονός ότι μία πράξη έχει, από τη φύση της και από το πεδίο εφαρμογής της, χαρακτήρα πράξεως γενικής ισχύος, καθόσον εφαρμόζεται επί του συνόλου των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η εν λόγω διάταξη να αφορά ατομικά ορισμένους από αυτούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2009, C-362/06 P, Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-2903, σκέψη 29, διατάξεις του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, T-223/01, Japan Tobacco και JT International κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3259, σκέψη 29, και της 30ής Απριλίου 2003, T-154/02, Villiger Söhne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1921, σκέψη 40· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorníu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19).

99 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι άλλο πρόσωπο πλην του αποδέκτη μιας πράξεως μπορεί να ισχυριστεί ότι μια πράξη το αφορά ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, μόνον αν η εν λόγω πράξη το θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο

προς αυτόν του αποδέκτη (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, και διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2009, C-444/08 P, Região autónoma dos Açores κατά Συμβουλίου, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 36).

100 Εξάλλου, όταν η απόφαση θίγει ομάδα προσώπων τα οποία έχουν εξατομικευθεί ή ήταν δυνατό να εξατομικευθούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως αυτής και βάσει κριτηρίων που σχετίζονται ειδικώς με τα μέλη της ομάδας, η πράξη αυτή δύναται να αφορά ατομικά τα πρόσωπα αυτά, καθόσον αποτελούν μέρος ενός στενού επιχειρηματικού κύκλου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 60· Επιτροπή κατά Infront WM, σκέψη 89 ανωτέρω, σκέψη 71, και Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψη 30).

101 Ωστόσο, η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ακριβείας, του αριθμού ή και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου στα οποία εφαρμόζεται ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ως αφορών τα πρόσωπα αυτά ατομικά, όταν δεν αμφισβητείται ότι η εφαρμογή αυτή λαμβάνει χώρα βάσει αντικειμενικής έννομης ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζει η εν λόγω πράξη (απόφαση Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψη 31· διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2008, C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-2217, σκέψη 70).

102 Βάσει των αρχών αυτών πρέπει να εξεταστεί το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής.

103 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις τις αφορούν ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη σωρευτικώς. Πρώτον, προβάλλουν ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις θίγουν το περιεχόμενο και την άσκηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων τους εισαγωγής και εμπορίας, στην Ένωση, βορικών αλάτων από τα τουρκικά ορυχεία που διαχειρίζεται η Eti Mine Works. Ως δικαιούχοι

των δικαιωμάτων αυτών, αποτελούν μέρος ενός στενού επιχειρηματικού κύκλου που θίγεται ιδιαιτέρως, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις επιβάλλουν στα δικαιώματα αυτά νέους περιορισμούς που καθιστούν δυσχερέστερη την άσκησή τους. Δεύτερον, η Etimine είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας στην Ένωση ουσιών με βάση το βορικό άλας. Τρίτον, οι προσφεύγουσες, μέσω των τουρκικών αρχών και της Eti Mine Works, οι πράξεις των οποίων μπορούν να θεωρηθούν και ως δικές τους, συμμετείχαν ενεργώς στη διαδικασία προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 που είχε ως κατάληξη τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Τέταρτον, η αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης οδηγίας αναφέρεται σε πληροφορίες παρασχεθείσες από τις προσφεύγουσες, δηλαδή σε μία μελέτη του Μ. Κ. Πέμπτον, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις στηρίζονται σε προσωρινή αξιολόγηση των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, στο πλαίσιο της οποίας οι προσφεύγουσες παρείχαν πληροφορίες και είχαν διαδικαστικά δικαιώματα.

104 Πρώτον, όσον αφορά τα αποκλειστικά δικαιώματα που επικαλούνται οι προσφεύγουσες, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η ύπαρξη δικαιώματος ή κεκτημένου δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένου και εκείνου που αποκτάται από ρύθμιση γενικού χαρακτήρα, το περιεχόμενο ή η άσκηση του οποίου μπορεί να επηρεάζεται από την επίμαχη πράξη, δεν δύναται αφ' εαυτού να εξατομικεύσει τον δικαιούχο του εν λόγω δικαιώματος, ειδικότερα όταν άλλοι επιχειρηματίες ενδέχεται να διαθέτουν ανάλογα δικαιώματα και, ως εκ τούτου, να βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με τον δικαιούχο αυτό (βλ., συναφώς, απόφαση Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψεις 32 και 34· διατάξεις του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 2005, Τ-94/04, ΕΕΒ κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-4919, σκέψεις 53 έως 55, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2007, Τ-28/07, Fels-Werke κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 63).

105 Πάντως, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες, εκτός από την αόριστη δήλωσή τους ότι υπάρχουν συνολικά 29 επιχειρήσεις που κατέχουν δικαιώματα εξόρυξης βορικού άλατος οι οποίες πλήττονται από τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις (βλ. σκέψη 89 ανωτέρω), δεν προσδιόρισαν τις άλλες αυτές επιχειρήσεις ούτε τους λόγους για τους οποίους ενδέχεται, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους, να σχηματίζουν ένα στενό επιχειρηματικό κύκλο κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 100, ο οποίος δεν μπορεί να διευρυνθεί μετά την έναρξη ισχύος των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή

1990, σ. I-2477, σκέψη 11, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2004, T-213/02, SNF κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3047, σκέψεις 62 και 63). Κατά μείζονα λόγο, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι, στην επιχειρηματική αυτή ομάδα, εθίγησαν ιδιαιτέρως από το εμπόδιο που επιβλήθηκε στα αποκλειστικά τους δικαιώματα εισαγωγής και εμπορίας στην Ένωση των ουσιών με βάση το βορικό άλας, δεδομένου ότι και άλλες επιχειρήσεις της ομάδας αυτής ενδέχεται να είναι δικαιούχοι ανάλογων δικαιωμάτων με αντικείμενο την εισαγωγή και την εμπορία τέτοιων ουσιών προερχόμενων από άλλες τρίτες χώρες και να υποστούν τις ίδιες συνέπειες.

106 Οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν επίσης ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις είχαν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα να προσβάλουν το περιεχόμενο των προβαλλόμενων αποκλειστικών δικαιωμάτων, ή ακόμα και να εμποδίσουν την άσκησή τους, όπως στις περιπτώσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψη 31), και Codorníu κατά Συμβουλίου, σκέψη 98 ανωτέρω (σκέψεις 21 και 22) (βλ., συναφώς, διατάξεις του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2005, C-482/04 P, SNF κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 40 και 41, και της 17ης Φεβρουαρίου 2009, C-483/07 P, Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-959, σκέψεις 44 έως 46). Συγκεκριμένα, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις δεν θίγουν τα αποκλειστικά δικαιώματα των προσφευγουσών να εισάγουν και να εμπορεύονται στην Ένωση ουσίες με βάση το βορικό άλας προερχόμενες από τουρκικά ορυχεία που εκμεταλλεύεται η Eti Mine Works. Το γεγονός απλώς ότι οι ταξινομήσεις αυτές μπορούν, ενδεχομένως, από τη φύση τους, να καταστήσουν δυσχερέστερη την άσκηση των εν λόγω αποκλειστικών δικαιωμάτων δεν αρκεί για την εξατομίκευση των προσφευγουσών, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, εφόσον θίγουν, a priori, με τον ίδιο τρόπο όλες τις επιχειρήσεις που ασκούν ή ενδεχομένως ασκούν δραστηριότητες που έχουν ως αποτέλεσμα την εισαγωγή και/ή την εμπορία ουσιών με βάση το βορικό άλας στην Ένωση, είτε διαθέτουν είτε όχι αποκλειστικά προς τούτο δικαιώματα (βλ., συναφώς, απόφαση Sahlstedt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψεις 32 και 34· βλ. επίσης αντίθετες προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Y. Bot στην απόφαση αυτή, Συλλογή 2009, σ. I-2906, σκέψεις 116 έως 119). Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η πιθανότητα να υποστούν οι προσφεύγουσες οικονομική ζημία –ακόμα και σημαντική– λόγω των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων δεν αποδεικνύει κατ' ανάγκη ότι οι εν λόγω ταξινομήσεις τις εξατομικεύουν σε σχέση με κάθε άλλη επιχείρηση που μπορεί να υποστεί ανάλογες συνέπειες (βλ., συναφώς, διάταξη του Πρωτοδικείου

της 29ης Ιουνίου 2006, Nürburgring κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, T-311/03, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 65 και 66).

107 Δεύτερον, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η Etimine είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας βορικών αλάτων στην Ένωση, γεγονός παραμένει ότι αποτελεί μία μόνον επιχείρηση μεταξύ περισσοτέρων τις οποίες αφορούν οι προσβαλλόμενες πράξεις ως προς την αντικειμενική ιδιότητά τους ως εισαγωγέων βορικών αλάτων και οι οποίες βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση σε σχέση με τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Συγκεκριμένα, μία επιχείρηση μικρότερου μεγέθους που διαθέτει ανάλογα δικαιώματα διανομής θα αντιμετωπίσει ανάλογες οικονομικές δυσχέρειες, δεδομένου ότι οι εν λόγω ταξινομήσεις τις επηρεάζουν όλες υπό την ιδιότητά τους αυτή σε συνάρτηση με το μέγεθος τους και το μέγεθος της εμπορικής δραστηριότητάς τους όσον αφορά τα βορικά άλατα (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 2010, Arcelor κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, T-16/04, Συλλογή 2010, σ. II-211, σκέψη 111). Εν πάση περιπτώσει, προς τούτο, τα αριθμητικά στοιχεία που προέβαλαν οι προσφεύγουσες (βλ. σκέψη 90 ανωτέρω), σε απόλυτα και σε ποσοστιαία μεγέθη, δεν μπορούν να συγκριθούν ικανοποιητικά με τα αφορώντα άλλες επιχειρήσεις αριθμητικά στοιχεία, όπως της Borax, η οποία, κατά τα λεγόμενά της, εισάγει επίσης στην Ένωση σημαντικό όγκο βορικών αλάτων από τις ΗΠΑ. Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν επαρκώς κατά νόμο ότι η φερόμενη ιδιότητα της Etimine ως της σημαντικότερης εισαγωγέως βορικών αλάτων στην Ένωση ενδέχεται να την εξατομίκευσε, όπως συνέβη με τους προσφεύγοντες στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, σκέψη 90 ανωτέρω (σκέψη 17), και BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 90 ανωτέρω (σκέψεις 78 και 79), σε σχέση με κάθε άλλη επιχείρηση που ασκεί παρόμοια οικονομική δραστηριότητα.

108 Τρίτον, πρέπει να εκτιμηθεί αν οι προσφεύγουσες μπορούν νομίμως να υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη τις αφορά ατομικά λόγω, αφενός, της δικής τους ενεργούς συμμετοχής, καθώς και της συμμετοχής της Eti Mine Works και των τουρκικών αρχών, στη διαδικασία που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις και, αφετέρου, λόγω της δικονομικής θέσης τους στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων δυνάμει του κανονισμού 793/93.

109 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει στη διαδικασία εκδόσεως πράξης της Ένωσης δεν είναι ικανό να το εξατομικεύσει σε σχέση με την εν λόγω πράξη παρά μόνο στην περίπτωση που η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης προβλέπει διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του προσώπου αυτού. Συνεπώς, εφόσον μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης επιβάλλει για την έκδοση μιας απόφασης την εφαρμογή διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να διεκδικήσει ενδεχόμενα δικαιώματα και μεταξύ άλλων το δικαίωμα ακροάσεως, η ιδιαίτερη νομική του κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα να το εξατομικεύσει κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ. διάταξη Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, σκέψη 106 ανωτέρω, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

110 Πρέπει να διευκρινιστεί, στη συνέχεια, ότι η εξατομίκευση αυτή αναγνωρίζεται μόνο στον βαθμό που οι προβαλλόμενες διαδικαστικές εγγυήσεις είναι οι προβλεπόμενες από την εφαρμοστέα ρύθμιση (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 47· διατάξεις του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2006, C-368/05 P, Polyelectrolyte Producers Group κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 58, και Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, σκέψη 106 ανωτέρω, σκέψεις 46 και 54· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3305, σκέψη 101, και T-70/99, Alpharma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3495, σκέψη 93). Έτσι, από τη νομολογία προκύπτει ότι η ενεργός συμμετοχή του προσφεύγοντος σε μία διαδικασία, κυρίως όταν αυτή αποσκοπεί στην έκδοση κανονιστικών πράξεων γενικής εφαρμογής, τον εξατομικεύει μόνο στον βαθμό που η συμμετοχή αυτή βασίζεται στις διαδικαστικές αυτές εγγυήσεις (βλ., συναφώς, διατάξεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2001, T-215/00, La Conqueste κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-181, σκέψεις 42 και 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-369/03, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-5839, σκέψη 73).

111 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες παραδέχονται ότι δεν διαθέτουν τέτοιες διαδικαστικές εγγυήσεις βάσει της οδηγίας 67/548 ή του κανονισμού 1272/2008.

112 Όσον αφορά την προσβαλλόμενη οδηγία, υπενθυμίζεται ότι οι διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διαδικασία έκδοσης, ιδίως δε τα σημεία 4.1.2 έως 4.1.5 του παραρτήματος VI της οδηγίας 67/548, δεν προβλέπουν, συγκεκριμένα, τέτοιες διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ των επιχειρήσεων που ενδέχεται να θίγονται από το αποτέλεσμα διαδικασίας προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 (βλ., συναφώς, διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 110 ανωτέρω, σκέψεις 72 έως 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

113 Το ίδιο ισχύει για τις διατάξεις του κανονισμού 1272/2008, ειδικότερα το άρθρο 53, παράγραφος 1, και το άρθρο 54, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4, της αποφάσεως 1999/468 (βλ. σκέψεις 20 έως 22 ανωτέρω), που διέπουν την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η εκτίμηση αυτή δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από το γεγονός ότι το άρθρο 37 του κανονισμού 1272/2008 (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω) προβλέπει, στις παραγράφους 2 έως 4, το δικαίωμα των παρασκευαστών, εισαγωγέων ή μεταγενεστέρων χρηστών να υποβάλουν στον ΕΟΧΠ πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης μιας ουσίας και να λάβουν, αφού ενδεχομένως διατυπώσουν σχόλια, γνωμοδότηση της επιτροπής αξιολόγησης κινδύνων του ΕΟΧΠ. Συγκεκριμένα, οι πιθανές διαδικαστικές εγγυήσεις του άρθρου 37 του κανονισμού 1272/2008 έχουν εφαρμογή μόνον στην περίπτωση που εθνική αρχή ή παρασκευαστής ή εισαγωγέας ή μεταγενέστερος χρήστης υποβάλλει τέτοια πρόταση, γεγονός που δεν συνέβη εν προκειμένω.

114 Στο μέτρο που οι προσφεύγουσες επικαλούνται το διαδικαστικό καθεστώς βάσει του κανονισμού 793/93, πρέπει να τονιστεί ότι, βεβαίως, ο κανονισμός αυτός προβλέπει, στα άρθρα 6 έως 10, ως ειδικά διαδικαστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις (βλ. σκέψεις 23 έως 26 ανωτέρω), την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων στη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων προκειμένου να καταρτιστεί πίνακας προτεραιότητας των οικείων ουσιών και των ενδεχόμενων προτάσεων στρατηγικής ή των μέτρων για τον περιορισμό, ιδίως, των κινδύνων που έχουν εντοπιστεί. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, οι διατάξεις του κανονισμού 793/93 δεν έχουν εφαρμογή στη διαδικασία ταξινόμησης μιας ουσίας ως επικίνδυνης και ότι, αφετέρου, η διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων από τα βορικά άλατα –η οποία, όπως το αναγνωρίζουν και οι προσφεύγουσες, δεν είχε ακόμη περατωθεί υπό την

έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλόμενων ταξινομήσεων– είναι διαφορετική από τη διαδικασία που οδήγησε στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από το άρθρο 11, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 793/93, δυνάμει του οποίου μόνο βάσει της ολοκληρωθείσας αξιολόγησης των κινδύνων και της ενδεχόμενης στρατηγικής που συνιστά ο εισηγητής η Επιτροπή μπορεί να προτείνει, εάν είναι απαραίτητο, κοινοτικά μέτρα στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769 ή άλλα κατάλληλα υφιστάμενα κοινοτικά μέσα (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω). Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διατάξεις αυτές δεν διευκρινίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες το αποτέλεσμα της αξιολόγησης των κινδύνων μπορεί να καταλήξει σε πρόταση ταξινόμησης της οικείας ουσίας βάσει της οδηγίας 67/548, ή ακόμα και βάσει του κανονισμού 1272/2008, γεγονός που καταδεικνύει την αυτοτέλεια της διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων σε σχέση με τη διαδικασία ταξινόμησης μιας ουσίας ως επικίνδυνης.

115 Οι προαναφερθείσες διατάξεις του κανονισμού 793/93 δεν θεσπίζουν επομένως διαδικαστικές εγγυήσεις που έχουν εφαρμογή στην ταξινόμηση μιας ουσίας ως επικίνδυνης βάσει της οδηγίας 67/548 ή του κανονισμού 1272/2008. Ούτε εξάλλου συναρτούν μεταξύ τους τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων μιας ουσίας, αφενός, και τη διαδικασία ταξινόμησης μιας ουσίας ως επικίνδυνης, αφετέρου, ώστε να μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι διαδικαστικές εγγυήσεις που απονέμει ο κανονισμός 793/93 έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο της δεύτερης διαδικασίας.

116 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι οι διαδικαστικές αυτές εγγυήσεις και η άσκησή τους κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των κινδύνων μπορούν να εξατομικεύσουν τις προσφεύγουσες όσον αφορά τις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις, δεδομένου ότι οι ταξινομήσεις αυτές δεν αποτελούν την κατάληξη της διαδικασίας αξιολόγησης των κινδύνων βάσει του κανονισμού 793/93, αλλά το αποτέλεσμα των αντίστοιχων διακριτών διαδικασιών προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας

67/548 και του κανονισμού 1272/2008, στο πλαίσιο των οποίων οι προσφεύγουσες δεν διαθέτουν τέτοιες εγγυήσεις.

117 Εξάλλου, ελλείψει διαδικαστικής εγγυήσεως συνδεόμενης με τις εν λόγω διαδικασίες, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα ότι οι προσφεύγουσες έχουν εξατομικευθεί διότι συμμετείχαν ενεργώς στις διαδικασίες που κατέληξαν στις προσβαλλόμενες ταξινομήσεις. Επομένως, δεν χρειάζεται να ληφθεί απόφαση για το κατά πόσον η συμμετοχή της Eti Mine Work και των τουρκικών αρχών στις εν λόγω διαδικασίες μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής.

118 Τέταρτον, πρέπει επίσης να απορριφθεί η άποψη ότι, στην αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης οδηγίας, γίνεται ρητή αναφορά σε πληροφορίες που υπέβαλαν οι τουρκικές αρχές, ειδικότερα στη μελέτη του Μ. Κ. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, πέραν της αναφοράς σε μία κινεζική μελέτη που βρίσκεται σε εξέλιξη, η αιτιολογική αυτή σκέψη είναι αόριστη και δεν διευκρινίζει ούτε την ταυτότητα ούτε την πηγή των πληροφοριών που ελήφθησαν υπόψη κατά τη διαδικασία προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548. Εν πάση περιπτώσει και ανεξαρτήτως του κατά πόσον οι προσφεύγουσες, ως θυγατρικές της Eti Mine Works, η οποία ελέγχεται από το τουρκικό κράτος, μπορούν νομίμως να προβάλουν την άποψη αυτή, δεν αποδείχθηκε ότι οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνουν τη μελέτη του Μ. Κ. ούτε ότι πρόκειται για τις ίδιες πληροφορίες που υπέβαλαν οι τουρκικές αρχές κατά την εν λόγω διαδικασία.

119 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι, λόγω της υπάρξεως ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των εν λόγω επιχειρήσεων, οι προσβαλλόμενες ταξινομήσεις που περιλαμβάνονται στις προσβαλλόμενες πράξεις τις αφορούν ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

120 Επομένως, το αίτημα περί μερικής ακυρώσεως των προσβαλλόμενων πράξεων πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

121 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, και χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του αιτήματος να κηρυχθεί άνευ αντικειμένου η προσφυγή για τη μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης οδηγίας, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

122 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

123 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

124 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει ότι ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, η Borax που παρενέβη υπέρ των προσφευγουσών φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Η Etimine SA και η AB Etiproducts Oy φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Βασίλειο της Δανίας και η Borax Europe Ltd φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Λουξεμβούργο, 7 Σεπτεμβρίου 2010.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Jaeger

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο ..... II - 4024

Διατάξεις των Συνθηκών ΕΚ και ΛΕΕ ..... II - 4024

Οδηγία 67/548 ..... II - 4025

Διαδικασία προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548 ..... II - 4029

Μερική κατάργηση, τροποποίηση και αντικατάσταση της οδηγίας 67/548 από τον κανονισμό 1272/2008 ..... II - 4029

Κανονισμός (ΕΟΚ) 793/93 και κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 ..... II - 4035

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 4038

Προσφεύγουσες και επίμαχες ουσίες ..... II - 4038

Διαδικασία η οποία οδήγησε στις επίμαχες ταξινομήσεις ..... II - 4039

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 4049

Σκεπτικό ..... II - 4054

Επί της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ ..... II - 4054

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 4054

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 4055

Επί του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής ..... II - 4059

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 4059

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 4065

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 4074